

Toruń, 16 listopada 2022 r.

Sygn. akt II K 1209/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Czarciański

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Pabian

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09.11.2022 r. w Toruniu

sprawy

A. J. (1)

syna J. i J. z d. M.

urodzonego (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 20 marca 2020 roku do dnia 23 sierpnia 2022 roku w T. przy ul. (...) uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz O. i A. rodzeństwa J. w kwocie po 450 zł miesięcznie na każde dziecko, określonego co do wysokości w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Toruniu z dnia 13 maja 2015 roku o sygn.. akt(...) gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych przy czym uchylając się od obowiązku alimentacyjnego naraził O. i A. rodzeństwo J. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

- tj. o czyn określony w art. 209 § 1a kk

o r z e k a :

I. oskarżonego A. J. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 209 § 1a kk i za to na podstawie art. 209 § 1a kk orzeka wobec oskarżonego karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1209/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

<p>dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. J. (1)	w okresie od 20 marca 2020 roku do dnia 23 sierpnia 2022 roku w T. przy ul. (...) uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz O. i A. rodzeństwa J. w kwocie po 450 zł miesięcznie na każde dziecko, określonego co do wysokości w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Toruniu z dnia 13 maja 2015 roku o sygn. akt (...) gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co	

		najmniej 3 świadczeń okresowych przy czym uchylając się od obowiązku alimentacyjnego naraził O. i A. rodzeństwo J. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>A. J. (1) w okresie od 2011 roku do 2014 roku pozostawał w nieformalnym związku z E. G. (1). Ze związku tego urodziła się A. J. (2), urodzona (...) oraz O. J., urodzony (...).</p> <p>Na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Toruniu w dniu 13 maja 2015 roku w sprawie (...) A. J. (1) został zobowiązany do płacenia renty alimentacyjnej na rzecz małoletnich dzieci w kwocie po 450 zł miesięcznie do rąk matki E. G. (1) począwszy od 1 lutego 2015 roku.</p> <p>W okresie od 20 marca 2020 roku do 23 sierpnia 2022 roku A. J. (1) nie wywiązywał się z nałożonego obowiązku i nie płacił rat alimentacyjnych., nie interesował się dziećmi, ma ograniczone prawa rodzicielskie. W tym czasie wykonywał prace dorywcze za granicą.</p>	wyjaśnianie A. J. (1)	83-84	

<p>Aktualnie małoletni O. i A. mieszkają z matką, która nie pracuje zajmując się wychowaniem dzieci. Rodzina utrzymuje się z alimentów wypłacanych z funduszu alimentacyjnego, zasiłku rodzinnego oraz świadczenia 500+. Rodzina żyje skromnie, bez alimentów otrzymywanych z funduszu matka nie byłaby w stanie zapewnić im odpowiednich warunków życiowych. Egzekucja należności alimentacyjnych okazała się bezskuteczna.</p>			
<p>zeznanie E. G.</p>	<p>30-31</p>		
<p>protokół ugody</p>	<p>2</p>		
<p>zaświadczenie komornika</p>	<p>3-4, 17-18</p>		
<p>decyzja w sprawie ustalenia prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego</p>	<p>5</p>		
<p>informacja z (...)</p>	<p>6-7</p>		
<p>pismo (...)</p>	<p>24</p>		
<p>pismo (...)</p>	<p>25</p>		
<p>A. J. (1) był wielokrotnie karany sądownie, w tym za przestępstwo z art. 209 § 1 kk.</p>	<p>karta karna</p>	<p>60-61</p>	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnianie A. J. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do zarzucanego czynu. W tym zakresie jego wyjaśnienia pokrywają się z zeznaniami świadka E. G. oraz zgromadzoną dokumentacją.	
zeznanie E. G.	Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka E. G. (1), które są jasne i rzetelne, świadek opisała okoliczności związane z nieuiszczaniem rat alimentacyjnych oraz sytuację materialną i		

	finansową rodziny, zeznania były zgodne z dokumentami dołączonymi do akt		
protokół ugody	Sąd dał wiarę wszelkim przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, na których oparł ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie, w szczególności w postaci danych o karalności, zaświadczeniom komornika oraz wszelkim innych dokumentom zebranych w sprawie. Nie ma podstaw, by kwestionować treść powyższych, bowiem dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. J. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Do znamion występku z art. 209 § 1 kk należą: zobowiązanie sprawcy z mocy orzeczenia sądowego, ugody zawartej przed sądem lub innym organem lub umową do wykonywania obowiązku alimentacyjnego jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Zgodnie z treścią art. 209 § 1a kk jeżeli sprawca czynu opisanego w art. 209 § 1 kk naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych podlega karze grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>W analizowanym stanie faktycznym na oskarżonego A. J. (1) obowiązek alimentacyjny względem dzieci nałożony</p>			

został ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Toruniu z dnia 13 maja 2015 roku w sprawie(...). A. J. (1) uchylał się od nałożonego obowiązku alimentacyjnego. Sąd przyjął, że jego powtarzające się zachowanie, polegające na niepłaceniu rat alimentacyjnych ustalonych ugodą zawartą przed Sądem, stanowiło przejaw istnienia trwałego zamiaru, który wymagany jest dla bytu przestępstwa trwałego, jakim jest niealimentacja a zaległość w płaceniu rat alimentacyjnych przekracza wysokość trzech świadczeń okresowych. Jednocześnie swoim zachowaniem oskarżony naraził osoby uprawnione na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Biorąc pod uwagę status finansowy i majątkowy matki uprawnionych nie trudno stwierdzić, że uzyskiwane dochody nie są wystarczające dla zapewnienia godnego funkcjonowania, szczególnie dla młodych, uczących się dzieci. Do podstawowych potrzeb życiowych należy zaliczyć takie potrzeby, które przy uwzględnieniu właściwości i warunków osobistych uprawnionego ma ten uprawniony. Nie można zatem ograniczać tego pojęcia jedynie do potrzeb

w postaci wyżywienia, zamieszkania, kształcenia, leczenia. Jeśli bowiem dziecko wymaga również korepetycji, bo nie radzi sobie w szkole, to potrzebę w tym zakresie należy uznać za podstawową. Podobnie należy potraktować koszty leczenia. Do znamion przestępstwa należy jedynie narażenie na niezaspokojenie podstawowych potrzeb, przy czym to niebezpieczeństwo musi być realne, choć nie musi być bezpośrednie. Co więcej, nawet jeśli potrzeby takie zostały zaspokojone przez inną osobę uprawnioną, nie zwalnia to sprawcy od odpowiedzialności karnej. Ta odpowiedzialność będzie tym bardziej uzasadniona, gdy zaspokojenie potrzeb osoby uprawnionej odbywa się kosztem znacznego wysiłku innych osób zobowiązanych do dostarczania środków utrzymania co ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Zdaniem Sądu cała odpowiedzialność w zakresie zaspokojenia potrzeb uprawnionych spoczywała na matce dzieci.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

A. J. (1)	I	I	<p>Zdaniem Sądu orzeczona kara 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz winy sprawcy. Należy oddać jej wagę ustalonych przez Sąd okoliczności obciążających i łagodzących. W ocenie Sądu wymierzona kara spełni swą funkcję w zakresie prewencji indywidualnej, chociaż Sąd wziął również pod uwagę jej aspekt represyjny.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności Sąd uwzględnił również wymogi prewencji generalnej, kształtowania wyobrażenia o konieczności przestrzegania obowiązujących norm prawnych i budowania autorytetu porządku prawnego. W przekonaniu Sądu orzeczona kara nie razi surowością, szczególnie biorąc pod uwagę fakt niewywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania</p>
-----------	---	---	--

świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość. Biorąc pod uwagę motywację i pobudki działania oskarżonego, godzącego bezpośrednio w dobro podlegające szczególnej ochronie, tj. rodzinę, uznać należy, że czyn popełniony przez oskarżonego stanowi wyraz jaskrawego lekceważenia prawa. Dlatego takie zachowanie oskarżonego spotkać się musi z odpowiednio surową reakcją, mieszczącą się przy tym w granicach wyznaczonych przez stopień winy sprawcy. Do okoliczności obciążających zaliczono uprzednią karalność oskarżonego. Nie bez znaczenia jest fakt, iż oskarżony był wcześniej skazany za tożsamy czyn z art. 209 § 1 kk. Wcześniejsze wyroki nie uzmysłowiły oskarżonemu niewłaściwego zachowania.

Niewykonywanie kary ograniczenia wolności w sprawie II K 1547/18 skutkowało jej zamianą na zastępczą karę pozbawienia wolności. Jednocześnie wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek formalnych do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej

			kary wolności.	pozbawienia
5.	Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
6.	inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>				
7.	Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
II	Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania biorąc pod uwagę sytuację materialną i majątkową			

	oskarżonego oraz względy słuszności.	
7. Podpis		